

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שלישית | סיון תשע"ב, גיליון מס' 30

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

יהודים - אחים לנצח

ביהודי - אחינו, עצם מעצמינו ובשר מבשרנו, החיובים כלפיו הם חיובים על-אנושיים, חיובים המוענקים לאח. לעומת זאת, הגוי הוא אינו האח שלנו, ולכן נצטוונו רק לעזור ולסייע בידו סיוע אנושי, לכבדו ולהשתתף בצער, כאדם אל אדם, ותו לא. לשמאל הרדיקלי במדינתנו ישנה השקפה מוטעית בעניין, בדיוק בנקודה הנ"ל. הם סבורים כי הציבור הכללי בכלל, והציבור הדתי בפרט, אינם מחשיבים כבני אדם את הערבים, הסודנים ושאר המסתננים מאפריקה, וכדומה. מתוך כך הם מקימים חדשות לבקרים ארגוני סיוע לאויבנו הפלסטינאים, המסתננים מאפריקה וכדומה. (סתם שאלה קטנוניות, למה משכנים אותם דווקא בדרום ת"א, ולא ליד חבריהם אוהביהם בצפון ת"א?!). הטעות שלהם נובעת מחוסר ההבחנה בין המושג 'אדם' למושג 'אח'. הערבים והאפריקנים הם בני אדם, אבל לא אחים!! לכן לא שייך להעניק להם זכויות מפליגות, ועוד על חשבוננו. מלבד העובדה, שרבים מהם מעורבים במעשי טרור ופליילים, ועם מעשים כאלו, גם על 'אחים' לא מרחמים...

החינוך החילוני פשט את הרגל

אותם נערים (יהודים!) שהשתתפו בתיגרות האלימות באותם שבועות האחרונים רחוקים כמטחוי קשת מהערכים הנ"ל. כי בבתי ספר בהם הם התחנכו, כמו יתר בתי הספר החילוניים, לא לימדו אותם את הערכים הנ"ל. ליתר דיוק, לא מלמדים שם ערכים בכלל, שהרי בביה"ס החילוניים הפסיקו מזמן לחנך, ורק מקנים שם ידע, לצערנו הרב, והתוצאות עצובות ביותר. חניך בית ספר תורני יושב לבילי שבת עם משפחתו סביב השולחן, בני המשפחה משוחחים ושרים, אומרים חידושי תורה על הפרשה, וכך זוכים ללימוד משפחתי. בסוף הערב הנער/ה מלאים בסיפוק נפשי, טוב להם עם עצמם, והם הולכים לישון בשמחה. לעומתם חניך החינוך החילוני, מסתובב לו לבילי שבת בחוסר מעש, מתוך ריקנות יושבים בפארק כל החברה עד לשעות הקטנות של ליל שבת, ויותר טוב שלא תדעו מה הם מחזיקים ברשותם (להתגוננות בלבד...). ממה הם רוצים כל כך לברוח, שהם זקוקים לדפוק את הראש באלכוהול וחומרי טשטוש? למה כל כך רע להם, שהם רוצים לברוח מהמצאותות? ה' יתברך הפקיד בידיכם אוצר יקר, תנו לו/לה את החינוך הטוב ביותר, העבירו אותו לבית ספר תורני, (ישנם הרבה בתי ספר תורניים המיועדים למשפחות מסורתיות וחילוניות. לעזרה ברישום צלצלו 1800-550-300), אתם וילדכם תהיו מאושרים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

ה' בסעודה תוכלו להיווכח בהבדל בין העמים". הגויים המומונים הגיעו לסעודה. הם מצאו לפנייהם שולחנות מלאים כל טוב. אבל דבר אחד היה חסר - מזלגות וכפות. המשרת יצא לברר את סיבת הדבר, ולאחר כמה רגעים שב והודיע בשם המלך: "לא לגעת באוכל בלי מזלג וכף". טוב, ממתנים. חלפו עוד רגעים ארוכים, והנה נכנסו מלצרים, עם מזלגות וכפות של מטר וחצי כל אחת... "לאכול רק עם כפות ומזלגות!", הכריזו.

תחשבו קצת ותבינו, שלא שייך לתפוס בידית המזלג ולהכניס לפה את האוכל התפוס בשיני המזלג, כאשר המזלג ארוך כל כך. הגויים החלו להסתובב סביב עצמם: "איך מגיעים לאוכל? מה, המלך השתגע?" הם ניסו בדרכים שונות. אולי כך? שמא בצורה אחרת? כאשר חלפה שעה, האוכל נשאר כמות שהוא. ואות ניתן לסיום הסעודה.

אמרו הגויים לעצמם אנחנו לא נוזז מכאן, נמתין לראות מה היהודים יעשו. היהודים הלכו ליטול ידיים באולם השני, בו הוכן אוכל בתכלית הכשרות. והנה, גם כן אותו המשחק - מביאים להם מזלגות וכפות באורך מטר וחצי כל אחת. הגויים המתניו בציפייה לראות כיצד ייפול דבר.

חייכו היהודים. הרהרו שוב ושוב. ואז... כל יהודי נטל אוכל במזלג והאכיל את חברו היושב מעברו השני של השולחן... חלפה רבע שעה, נגמר האוכל!

אמר הרב למלך: "אדוני המלך! אתה רואה את ההבדל בין הגוי ליהודי? מדוע רק ליהודים עלה הרעיון להאכיל את השני? כי רק היהודים הספוגים ב"ואהבת לרעך כמוך", ונחשבים כנשמה אחת, מסוגלים לחשוב בכיוון הזה. (אותם גויים שלא חשבו לתת לזולת, דומים לאותו קמץ שכמעט טבע בים. רץ המציל לעברו וצעק: "תן, תן לי יד!". קרא הטובע מתוך הסערה: "לתת? אני אף פעם לא נותן!". וכך טבע ונעלם בפי הדגים הטורפים...).

יחס היהדות לגויים

בזה למעשה, טמונה התשובה האמיתית ליחסה של התורה אל הגויים. אין לחשוב חלילה, כי התורה משפילה את הגויים ונותנת להם מעמד של תת-אדם. איננו נאצים! אדרבה, אנחנו ההיפך הגמור מהם. התורה היא זו שנותנת לכל אדם באשר הוא את המעמד הגבוה ביותר שניתן להעלות על הדעת: "כי בצלם אלוהים עשה את האדם". ואם תשאלו: אם כן, מדוע על אף הכבוד והאנושיות, אין התורה נותנת זכויות לגוי כמו ליהודי? התשובה היא: כל אחד מבין, שיש הבדל תהומי בין היחס השורר בין אחים, ובין היחס הניתן לאדם זר. לכן, כאשר מדובר

החודש, בתאריך ו' סיון, נחגוג בעזרת השם בפעם ה-3,324 את "חג העצמאות היהודי", הלא הוא "חג השבועות" - "חג מתן תורה". ביום שבת קודש בשישה לחודש סיון, שנת אלפיים ארבע מאות ארבעים ושמונה לבריאת העולם, רעש העולם והזדעזע. בורא העולם הופיע בהר סיני ונתן את התורה לעמו ישראל. מעמד זה נחקק באומה הישראלית לא כאירוע היסטורי מרשים שהפך לנחלת העבר, אלא כאירוע מרכזי שעליו מתבססים כל חיינו, בעבר, בהווה ובעתיד. ביום זה נהיינו לעם, לא סתם עם אלא ה"עם הנבחר". וכמאמרו המפורסם של רב סעדיה גאון (אמונות ודעות, פרק ג): "אין אומתנו אומה אלא בתורתיה (תורה שבכתב ותורה שבעל פה)..."

העם היהודי שונה במהותו מכל משפחות האדמה - העם היהודי הינו משפחה אחת גדולה. יותר נכון, העם היהודי הינו נשמה אחת גדולה בגופים מחולקים. ולכן נאמר בתורה בקשר לבני ישראל: "בשבועים נ'פשי ירדו אבותיך מצרימה" - בלשון יחיד.

את התחושה הזו שכולנו בעצם "אחד" רכשנו כבר בהכנה למתן תורה. כפי שאנו אומרים בהגדה של פסח: "אילו קרבנו להר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו". נשאלת השאלה: מדוע דינו? וכי מה הרווחנו בהתקרבות להר סיני? התשובה היא: כבר בימי ההכנה להר סיני, ובעומדנו למרגלות הר סיני, נעשינו כולנו - "אחד". כבר שם, בני ישראל לא אמרו: "אעשה ואשמע" - בלשון יחיד. אלא "נעשה ונשמע", כל העם יחד כקולקטיב אחד. הם חשבו על הזולת, כי דבר טוב אני רוצה לתת גם לשכני... וכשהם עמדו למרגלות הר סיני נאמר (שמות ט"ב): "וַיִּתֵּן שְׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" (בלשון יחיד), ופירשו חז"ל (רש"י שם): "כאיש אחד בלב אחד".

מזלג וכף באורך מטר וחצי

להמחשת העניין נביא את סיפורו המשעשע של הרב יעקב גלינסקי, ("להגיד", שמות-ויקרא, עמוד 363):

רבי שמשון ורטהימר שימש כרב בווינה לפני שלוש מאות שנה. והוא נקלע לויכוחים עם הכמרים על "אתה בחרתנו מכל העמים" - עם ישראל לעומת הגויים. הכמרים התלוננו על התחושה הרווחת בקרב היהודים, שהם העם הנבחר, וכפי שאכן כתוב בתורה "ואבדיל אתכם מן העמים, והייתם לי לעם". התווכחו הכמרים עמו רבות עד שהמלך אמר: "כבוד הרב! די לויכוחים. אם הצדק איתך, בבקשה תוכיח בהוכחה מעשית כי קיים הבדל בין גוי ליהודי".

"טוב, אדוני המלך", השיב הרב ורטהימר, "אני אראה לכם בצורה מוחשית את ההבדל בין גוי ליהודי. רק תערוך סעודה דשנה, לגויים לבד וליהודים לבד, ובעזרת

נס ופלא! חל שיפור ניכר במצבו של מרן הגר"ש אלישיב שליט"א, המאושפז מזה מספר חודשים במצב קריטי, וחיייו היו תלויים בין שמים לארץ. הרב אף יצא להשתתף בתפילה בבית-הכנסת שבמבנה בית-החולים. אין זאת אלא בזכות תפילות הציבור לשלום.

"כוחה של תפילה"

ימות המשיח? 20 כרכי "תלמוד בבלי" תורגמו לערבית לאחרונה בירדן. הם זוכים לפופולאריות בירידי הספרים הנערכים בירדן, למרות מחירם הגבוה.

"ומלאה הארץ דעה את ה'"

הלכות חג השבועות

דיני הדלקת נרות והקידוש

א. מצווה להדליק נרות בליל יום טוב, וצריך לברך לפני ההדלקה: "ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר של יום טוב". ונכון שלא לברך "שהחיינו" בעת הדלקת הנרות, ולסמוך על ברכת "שהחיינו" שמברכים בקידוש.

ב. שנה זו שחל בה חג השבועות במוצאי שבת, אין להדליק נרות יום טוב אלא רק לאחר צאת השבת בלבד! ג. כמו כן, בשנה זו יש לכלול בברכות הקידוש של ליל שבועות את ברכות ההבדלה. וסדר הקידוש נקרא "יקנהז", על שם ראשי התיבות של ברכות הקידוש בשנה זו: **יין** - בורא פרי הגפן, **קידוש** - ברכת הקידוש לחג, **נר** - בורא מאורי האש, **הבדלה** - ברכת הבדלה מיוחדת ליום זה, המסיימת במילים: "המבדיל בין קודש לקודש". **זמן** - ברכת שהחיינו. (עדיף שלא להדליק נר

נוסף להבדלה, אלא לברך ברכה זו על הנר שהדליקה האישה לכבוד יו"ט). ד. במקומות אלו שאפשר בנקל להמתין מלקדש בליל חג השבועות עד לאחר צאת הכוכבים, נכון לעשות כן. אבל בארצות אירופה וכדומה שהשקיעה מתאחרת מאד בימי הקיץ, ובני הבית מצטערים לשבת ולהמתין עד הלילה, יש להקל להם לקדש ולסעוד מבעוד יום. וכל זה לגבי הקידוש, אבל תפילת ערבית אפשר להתפלל מבעוד יום.

סדר תיקון ליל שבועות

ה. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות נעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר. כדי לתקן עיון אבותינו, שבשעת קבלת התורה נרדמו ישראל כל הלילה, עד שהוצרך הקב"ה להעירם משנתם לקבלת התורה.

ו. ואמרו בזוהר הקדוש: "כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושומחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזיכרונות, והקב"ה מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון".

ז. יש להימנע משיחת חולין ודברים בטלים בלילה הקדוש הזה. ושלא לאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה. ויושב בטל כישן דמי. ועל פי הקבלה אין לקרוא משנה בלילה הזה.

ז. סמוך לזמן חצות הלילה יש לקרוא

קריאת שמע. ואין לברך ברכות התורה אלא רק לאחר עלות השחר. ומנהגינו לברך בעמוד השחר כל ברכות השחר חוץ מברכות "על נטילת ידיים" ו"אשר יצר". אלא אם כן הוצרך לנקביו שאז מברך גם "אשר יצר", (אבל לא מברך "על נטילת ידיים").

ח. העוסקים בתורה בלילה, ומגשים להם מידי פעם בפעם תה או קפה, אינם צריכים לחזור ולברך על כל כוס וכוס, אלא די בברכה אחת, והיא פוסטרת את הכל. ואם יצא מחוץ לפתח בית הכנסת, ואח"כ חזר, צריך לחזור ולברך.

ט. יש הנוהגים לעמוד על רגליהם בשעת קריאת התורה בפסוקי "עשרת הדיברות", ואין זה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדווקא תורה זו מן השמיים. ואם עומד לכבוד אביו או רבו העולים לתורה בעלייה זו,

וכן מי שנמצא בבית הכנסת שהקהל עומדים על רגליהם בשעת קריאת עשרת הדיברות, יקדים ויעמוד מתחילת הקריאה של העולה לעשרת הדיברות, ונמצא שאין כאן פתחון פה למינים, כיון שכבר הקדים לעמוד בכמה פסוקים קודם עשרת הדיברות.

מנהגי חג השבועות

י. נוהגים לשטוח עשבי שמים ושושנים בבית הכנסת ובבתים לכבוד חג השבועות, וזכר למה שאמרו חז"ל: "כל דיבור שיצא מפי הקב"ה נתמלא

כל העולם כולו בשמים" וכן נוהגים להעמיד ענפי אילנות בבית הכנסת ובבתים, לרמוז למה שאמרו חז"ל: "בעצרת נידונים על פירות האילן".

יא. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, והטעם, מפני שבעשרת הדיברות נתגלו לאבותינו כל חלקי התורה ומצוותיה, וכשבאו לבתיהם לא מצאו מה לאכול תיכף, זולת מאכלי חלב, כי לבשר היו צריכים הכנה רבה: לשחוט בסכין ללא פגם, לנקר החלב וגיד הנשה, ולבשל הבשר בכלים חדשים, כי הכלים שהיו להם מקודם, נאסרו מפני המאכלים שנתבשלו בהם קודם מתן תורה.

יב. צריכים להיזהר שלא לאכול מאכלי חלב אחר בשר כי אם כעבור שש שעות. ומנהגנו לאכול בתחילה מאכלי חלב, ואחר קינוח הפה בחתיכת פת ובשתייה, ושטיפת הידיים, אוכלים מאכלי בשר.

יג. מצווה לאכול ביום טוב בשר בהמה לקיים בזה מצוות "שמחת החג", שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ומי שאינו יכול לאכול בשר בהמה מטעמי בריאות או כשרות, יכול לקיים מצוות שמחה בבשר עוף. וכן ישתה יין לשמחת החג. ומצווה לשמח את הנשים בראוי להן, דהיינו בבגדים ותכשיטים נאים. ואת הקטנים בראוי להם, בקליות ואגוזים, מגדנות וממתקים.

יד. אסור להתענות ביום אסרו חג של חג השבועות. וכן אסור להספיד בו. ונוהגים להוסיף קצת באכילה ושתייה ביום אסרו חג.

קטן יח"ב). וכן כתב בספר חסידים (סימן שפג). והטעם, שמא היא אינה בת זוגו ולא תתקבל תפילתו ויבוא לידי כפירה בה', שיאמר, ה' לא שומע התפילות ח"ו. (רש"י שם). ויש מסבירים הטעם, פן ה' ישמע תפילתו ויתחתן עמה למרות שאינה בת זוגו, ואז או הוא ימות או היא תמות, או יגרשנה, או שהם לא יסתדרו. (ר"ן שם, ורש"י בעין יעקב שם).

שאלה: רציתי לשאול, האם מותר להשרות עדשות מגע רכות בתוך התמיסה שלהם בשבת? (דוד ארביב, אשדוד)

תשובה: אסור להשרות עדשות מגע רכות בתוך התמיסה שלהן שיש בה חומר ניקוי, אבל מותר לשים בתוך מים מזוקקים או כל נוזל אחר שאינו מנקה, כמו סליין (SALINE), ולא יתכוון לניקוי רק שלא יתייבשו העדשות. ואין לשפשף את העדשות בין האצבעות אפילו במים. אבל בעדשות קשות מותר לשרותן בתמיסה שלהן, וגם לשפשף בין אצבעותי. (אורחות שבת, ח"א, עמודים תקנו-תקסד, בשם הגר"ש אלישיב שליט"א, והגר"ש וואזנר שליט"א, והגר"נ קרליץ שליט"א. ועיין בקובץ תשובות, ח"א סימן כו. ודלא כהגר"ש אורבאך זצ"ל שמתיר להשרות עדשות רכות בחומר ניקוי, כמ"ש בשמו בספר נשמת אברהם, ח"א, או"ח, סימן שכא סק"ב).

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mbhp52@etrog.net.il, או בטלפון: 054-8486661.

שהוא יאהב אותך, וירצה שתהיי מאושרת, אז הוא ילך ללמוד, כדי לשמח אותך.

שאלה: לעתים כאשר אני אוכל רק מזונות ופירות לסעודה שלישיית, (אתה יודע אחרי החמין לפעמים יש בעיות עיכול), אני מברך "על המחיה". הבן שלי אמר לי שאף על פי שאכלתי רק מזונות אני צריך לברך ברכת המזון, בגלל שקבעתי על זה סעודה. האם זה נכון? (שמעיה, ירושלים)

תשובה: רק האוכל דבר מאפה שברכתו "מזונות" בשיעור 216 גרם, נקרא שקבע סעודתו על המזונות, ואז עליו ליטול ידיו בברכה, לברך "המוציא" לפני אכילתו, ו"ברכת המזון" בסוף סעודתו, כמו אדם שאוכל פת. (דברים מבושלים שברכתם "מזונות", כגון אטריות, קוגל, פתיתים וכדומה, אפילו אם אוכל 216 גרם, עדיין מברך "מזונות" ו"על המחיה" בלבד).

אבל במקרה שלך, מאחר שאינך אוכל 216 גרם זה לא נקרא "קביעות סעודה". כך דעת מרן רבנו עובדיה יוסף שליט"א, (חזון עובדיה ברכות, עמוד נה, ס"ג). מה שהבן שלך אמר לך, זה לפי שיטה מסוימת (מנחת אברהם, ח"ב פרק ב סעיף מ), אבל מרן שליט"א אינו סובר כן וכנ"ל.

שאלה: אמרו לי, שזה לא טוב להתפלל על מישהי שתהיה הזיווג שלי, וברצוני לקבל את עצת הרב. (סאלי פרץ).

תשובה: אין לאדם להתפלל לה' על בחורה מסוימת שהיא תהיה הזיווג שלו, כמו שאומרת הגמרא (מועד

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלה: איך אני יכולה להשפיע על בעלי שילך ללמוד תורה בחשק...? הוא לפעמים מעדיף לשחק כדורגל במקום ללמוד כי זה הזמן היחיד שיש משחק... איך אני מגיבה בתור אחת שמאד אוהבת תורה וגדלתי כך... והוא לא... (הדס)

תשובה: אני מצטער לומר לך, ש"אין חינוך למבוגרים", ואם תנדנדי לו שילך ללמוד במקום לשחק, התוצאה תהיה הפוכה - הוא ישנא את הלימוד ח"ו, והוא לא ילך ללמוד, וגם השלום בביתכם יופר ח"ו. כי גברים לא אוהבים שהאישה תהא המחנכת שלהם.

את יכולה לעשות כמה דברים:

- 1) תתפללי בדמעות לה' שיפתח לבו בתורה, תפילות לא חוזרות ריקם.
- 2) כשהוא הולך ללמוד תפרגני לו, ותעודדי אותו, הוא ילך ללמוד בשביל לקבל את הכבוד.
- 3) באופן כללי תהיי כמה שיותר טובה איתו, כך

לעילוי נשמת
אברהם מימון ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.צ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
פליקס סעדי בן רחל
נלב"ע ו' כסליו תשע"ב ת.צ.צ.ב.ה.

זיווג הגון ובקרב
לאביחי גריה
בן מרגלית

הנס הרפואי שחולל הגר"ע יוסף שליט"א

הרב ניסים יגן זצ"ל בירך אותה שתחזור בתשובה, חסידה מברוקלין עם שביס פתחה בפניה את ליבה ואת ביתה, והרב עובדיה יוסף התפלל עליה שתבריא לאחר שלקתה בסרטן. סיפור חייה המרגש של האמנית, הזמרת והשחקנית, מירי אור.

וחותמת: "הקב"ה, תעשה מזה תפילה". משהו מדהים קרה במקביל לרגעים אלה. בדיוק אז התקשרה אמה של מירה ושיטפה את בתה בתוכניות ההתחזקות שלה. יחד הן יצאו למסע קניות של חצאיות, חיפשו בתי כנסת להתפלל בהם, ושבתות מעניינות לחוות אותן.

הישועה לא איחרה להגיע, ושיחת טלפון נוספת שמחה את מירי עד מאוד. הייתה זו אותה רבנית חסידה מבורו פארק, "הבטחתי לך את ההופעות, אני רוצה שתבואי, אפילו שאת לא עם האמרגנית", אמרה.

"שלושה חודשים הייתי אצלה, וזה היה קרש ההצלה שלי. חזרתי בחורה אחרת לגמרי, וגם מצאתי בית אחר לגמרי. ההורים שלי הוציאו את הטלוויזיה מהבית, ואבא שלי, שהיה שלושים שנה מהנדס בבזק, החליף מקצוע. היום הוא סופר סת"ם. הם חזרו בתשובה בעקבותי. אמא שלי בעלת תואר שני באוניברסיטה, מתנדבת כיום באגודת "אפרת" ומוסרת שיעורים. לפני תקופה קצרה, גם אחותי חזרה בתשובה".

בשעה טובה, וכיאה לעולם שומרי המצוות, מירי קיבלה הצעת שידוך והתחתנה. לזוג נולדו ארבעה ילדים. במקביל מירי הופיעה בערבי נשים, והיה נראה כאילו אין אושר גדול מזה.

"אין לך הרבה זמן לחיות!"

זמן קצר לאחר לידת בנה הרביעי, מירי חלתה במחלה הארורה שאפילו את שמה מפחדים להזכיר. "אמרו לי שאין לי הרבה זמן לחיות", היא מספרת. "נזכרתי שרבנית אחת אמרה: 'כל מי שמשמח את שלו - הקב"ה משמח אותו', וידעתי שאני שימחתי נשים. כשחקנית על הבמה עשיתי הכל בשביל שאישה תצחק בקהל. כזמרת נתתי את קולי כדי לתת שמחה בלבבות האמהות. לכן חשבתי בלבי שבוודאי הקב"ה ישמח אותי!".

ייסורים קשים עברו על מירי. ידיה ורגליה הוחזקו בבריכת קרח. היא עצמה התנהלה בכיסא גלגלים. באותה תקופה בעלה, דורון, תיפקד כאמא ואבא גם יחד. "בבוקר יום הטיפול האחרון, בו היינו צריכים לקבל תשובות סופיות, נכנסתי אל מרן הגאון רבנו עובדיה יוסף שליט"א, ישובה על כיסא גלגלים. הוא ביקש ממני לשבת על כיסא רגיל וכך הוא בירך אותי. בחדר השתררה דממה, הרמתי את הראש וראיתי שהרב בוכה... הוא אמר לי: 'את אישה חזקה, בינתי' (הבט שלי). את תחזיקי מעמד, בזכות זה שאת משמחת נשים".

מיותר לציין שאחרי הבטחה כזו, הגיעה מירי אל בית החולים בהרגשה אחרת לגמרי. **"במונחים רפואיים לא תביני מילה", אמר לה ראש המחלקה שקיבל אותה לשיחה, "אבל מדובר בנס. גברת אור, הכל נעלם, את בריאה לחלוטין".**

מאז מירי קיבלה על עצמה לשמח נשים ביתר שאת והוציאה לאור את האלבומים "לאחוז בחיים", "שומע תפילה", "נקודת אור", "קולה של אמא", ו"קרן אור". כיום מקיימת מירי גם ערבי "הפרשת חלה", שיחות חיוק ומופעים מוזיקליים לנשים בלבד.

מקור: אוה הכימאן / הידברות סופשבוע - מוסף שישבת

כולם?," שאלתי. "יש לי עשרה ילדים", היא השיבה לי. "אבל אל תדאגי, תשבי, תנוחי, תירגעי, תתכונני לשבת. אחת הבנות תקרא לך לארוחת ערב".

מירי דמינה את הגרוע מכל: רעש וציפיות מכל עבר, בננות נמעכות עליה, ולא נותנים לה מנוחה לרגע. אבל לפעמים המציאות עולה על כל דמיון. "בננות לא נזרקו לעברי, ואפילו לא ראיתי את הילדים. הייתי בחדרי עד שקראו לי, וכשנכנסתי בערב שבת לסלון הבית ראיתי שולחן שמתחיל ולא נגמר. עשרה ילדים חמודים ויפים, שירת 'שלום עליכם', שלוהו, נחת. פתאום הבנתי, אל מול התמונה שניבטה לעיניי, שככה הייתי רוצה את הילדים שלי ואת השבת שלי".

"במהלך אותה שבת חשבתי על החווה שחתמתי. בחווה התחייבתי לא להתחתן במשך חמשת השנים הבאות. אני בת 25, ופתאום אני קולטת איזה חיים יש לי. חשתי קנאה מול השלווה, מול המשפחה, מול הילדים. קלטתי שאני אדם שרודף רק אחרי כסף, ולמעשה אין לי כלום".

במוצאי אותה שבת גורלית ניגשה מירי לאמרגנית שלה וירתה את המשפט המפתיע הבא: "אני רוצה

להבין מה זה הקב"ה!". האמרגנית התעקשה שזה יעבור לה, וכי האורות וההשפעה של השבת ידעכו במהרה. "זה קומם אותי עוד יותר", נזכרת מירי. "אמרתי לה: 'כל הזמן את רוצה שאני רק אעשה עוד כסף, ואני כבר לא נהנית מזה'. היא ציפתה לדיאלוג רציני שיביא לפשרה. אבל אז היא קיבלה תגובה שלא ציפתה לה מחברתה לעבודה: 'אם את מפרה חווה - עוד תשמעי מעורך הדין שלי'. 'החברה הטובה שלי התגלתה בכיעורה', מספרת מירי.

למרות המבוכה אליה נקלעה, הזמרת הצעירה לא נשארה חייבת. "את יכולה לקחת לי הכל", אמרה בלי להתבלבל, "אבל לא את הקול שלי". וככה, בהחלטה של רגע, מירי שמעה את עצמה אומרת: "ריבוננו של עולם, ברחמי ממך - אבל אני חוזרת".

"הקב"ה, תעשה מזה תפילה"

החלטות זה מצוין, אבל מה עושים אחר כך? מדובר כידוע בהתלבטות של כל יהודי המתחיל בדרכו החדשה. גם מירי עמדה מול שוקת שבורה. מה תעשה כעת? ואז היא נזכרה בסבתה. "סבתא שלי לא ידעה עברית, אבל היא החזיקה במזוזה מדי בוקר ואמרה את כל אותיות האלף-בית. לאחר שסיימה אמרה לקב"ה: 'תעשה מזה תפילה'. כך מצאה מירי את עצמה ממלמלת את האלף-בית

בגיל צעיר יחסית הצליחה מירי אור להשתלב בתעשיית המוזיקה, ללוות זמרים שונים (כולל את עופרה חזה ז"ל בהופעותיה בחו"ל), לשיר במגוון שפות לקהלים רבים, ובאופן כללי להצליח בתחום. אך כיום מירי אור, זמרת ובדרנית, מופיעה בערבי נשים בלבד, משתפת רבים בסיפורה האישי, ומכניסה תוכן אמיתי לכל דבר שהיא עושה. הכל עם אותו להט אומנותי, רק שהפעם הוא מנותב למקום אחר לגמרי.

השגרה של מירי אור, באותה תקופה, הייתה די קבועה: המנהלת האישית שלה קבעה עבורה לוח צפוף ככל האפשר, הודיעה לה בשיחת טלפון לאן טסים ומתי להיות בשדה התעופה, וכך היא התגלגלה במבמה לבמה, מהופעה להופעה, מריצה לריצה. "אהבתי את זה", מודה מירי. "אהבתי לשיר, אהבתי את המקצוע, וכן, גם את התגמולים הכספיים שלצדו".

נסיעה לא צפויה

כך התנהלו חייה של מירי דאז, עד שקיבלו תפנית בנסיעה אחת לא צפויה. "מחר טסים לברוקלין (ארה"ב)", הודיע לה הקול המוכר כל כך מן הצד השני של השפופרת, מבלי להוסיף יותר מדי פרטים.

בנמל התעופה קיבלה את השתיים אישה חרדית מזרם חסידי עם שביס לראשה. "הנורה האדומה הייתה אמורה להידלק אצלי כבר אז", נזכרת מירי באישה שמיד הציעה לקחתה לשופינג, במטרה לערוך לזמרת המצליחה שינוי תדמית זריז.

מירי נלקחה אל לב לבו של בורו-פארק, השכונה החרדית בברוקלין. "בחנות הבגדים אליה נכנסנו הכל נראה שחור. בתוך דקות אותה אישה קנתה לי שמלה סגורה, קלעה את שערי הארון בצמה, והפכה אותי לילדה טובה ירושלים".

ערב המופע הגיע. כאלף נשים התאגדו באולם. תחילה נשאו דברים רבנים חשובים, ומירי הייתה אמורה לעלות מייד אחר כך, (לאחר שהרבנים ייצאו מהאולם כמובן). מיד עם תום דברי הפתיחה נדחפה מירי על ידי אותה חסידה לכיוון הרבנים. "היא אמרה לי לכו לבקש ברכה", משחזרת מירי. "ניסיתי להתחמק, אך כשראיתי שאין לי מפלט אמרתי לעוזר הרב: 'הבנתי שאני צריכה ברכה'. ואז הרב הסתובב לכיוון שלי ולחש: 'הי רצון שתחזרי בתשובה'. הרב הזה היה לא אחר מאשר הרב ניסים יגן זצ"ל". אמר וניבא.

המופע של מירי התיר את הנשים נלהבות ותוססות. בסופו של הערב היא ניסתה להיחלץ מעומס הנשים ולמצוא את דרכה החוצה. בניסיונה לעשות זאת, רצה אליה אחת מנשות הקהילה במקום, והודיעה לה בחיוך שלא משתמע לשני פנים: "את אצלי בשבת!".

מירי ההמומה לא ששה להיעתר להזמנת המארחת. אמנם האמרגנית הסבירה לה יפה שמדובר בכסף, הרבה כסף, היות ואישה זו הבטיחה לסדר להן הופעות נוספות. מירי נעתרה.

שבת גורלית בבורו פארק

"הרבנית הגיעה לאסוף אותי בוואן עם תשעה מקומות ישיבה", היא משחזרת. "למה את צריכה את

סגולות לעם סגולה

סגולות להינצל מפחד

הושיענו וניוושעה, כי תהילתנו אתה".
(חיד"א בקונטרס כף אחת סימן י).
ד. סגולה להינצל מפחד, ללמוד על השולחן בשעת הסעודה. (מראה הילדים פ.ו).
ו. וכן להיזהר בברכות הנהנין, ולהיזהר לתנועות על עונותיו. וכן לצייר שם הויה ברוך הוא נגד עיניו. (ספר הרפואות אות פ).
ה. שמירה לתנוקות מן הפחד, לכתוב על טס של כסף 2 שמות אלו - "קרע שטן", ולתלות על התינוק, ולא יירא מכל דבר רע, ולא משדין ומזיקין. (מראה הילדים פ.ו).
ו. כתב מרן בשולחן ערוך (ד.ט): "המקזי דם מהכתפיים, ולא נטל ידיו, מפחד ז' ימים". (המסכתא) ולא נטל ידיו, מפחד ג' ימים. הנוטל ציפורניו, ולא נטל ידיו, מפחד יום אחד ואינו יודע ממה מפחד. עד כאן. לכן ייזהר ליטול ידיו אחר הדברים האלה כדי שלא יבוא לידי פחד.
ז. וישנם עוד דברים הגורמים לאדם לפחד ואינו יודע ממה מפחד: היוצא מהשירותים ואינו רוחץ ידיו. הנוגע בנעליים או ההורג כינה, ואינו נוטל ידיו. (אביעה סגולות עמ' 377).
ח. להינצל מפחד בלילות, יאמר פרק קכ"א בתהילים "שיר למעלות אשא עיני". (שם עמ' 379).

א. כתוב בזוהר הקדוש (פרשת מקץ), מי שיש בו חטא - פוחד תמיד. ומסופר בגמרא (ברכות סא), על רבי ישמעאל בנו של רבי יוסי שראה את תלמידו שהיה הולך ופוחד, אמר לו: "אתה חוטא, שנאמר 'פחדו בציון חטאים'".
ב. אומרת הגמרא (סנהדרין צדא), מי שתקף אותו פחד פתאומי, ללא סיבה הנראית לעיניו, זהו משום שמולו רואה שהוא בסכנה. ולכן יקפוז ממקומו ארבע אמות (2 מטר). או יקרא קריאת שמע. ואם נמצא במקום מטונף שאסור לקרוא שם קריאת שמע, יאמר לחש זה: "העז שבבית המטבחים שמן ממני". (כלומר, אומר למלאך המוות שילך אצל העיזים ויניחנו. רש"י).
ג. סגולה למי שיש לו פחד, שיאמר ג' פעמים: "ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו". ויתפוס בידו חומש ואז יאמר פרק נ"ג בתהילים תשעה פעמים, וכאשר אומר את המילים (הנמצאות בפרק הנ"ל) "שם פחדו פחד" יקיש בידו פעמיים על החומש. ואח"כ יאמר שלש פעמים: "ה' יסעננו על ערש דין כל משכבו הפכת בחליו". ויאמר ישר והפוך את הפסוק: "ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, וימשיכה ידנו כוננה עלינו, וימשיכה ידנו כוננה". ויאמר: "רפאנו ה' ונרפא, ידנו כוננה".

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמנט

המדריך לדייט ראשון מוצלח

הבהרה: תדריך הפגישות דלהלן מנוסח לבחור המגיע לפגישה, אבל הוא והיא שווים בכללים.
הפגישה הראשונה (הכוונה - המגמה הראשונה, שיכולה לעתים להתפרס על פני כמה פגישות), תפקידה להיווכח אם יש ביניכם סימפטיה הדדית: האם החיצונית אינה דוחה, (די שלא תדחה). לראות אם הנושאים שאיתם מעלים על השולחן ומשוחחים אודותם מושכים את ליבכם. כלומר, האם הנושאים שלה מעניינים אותך. האם טון הדיבור וצורת ההתבטאות שלה לא משעממת אותך. אם היא יחסית, ברמה שלך. האם אתה יכול לשבת איתה. יש לך פרטנר או לא?
בחורים יוצאים לפגישה הראשונה ומיד מתחילים עם פילוסופיות, צוללים לדיונים במעמקי הים, ומעוניינים מיד לזווד שהיא מתאימה לו מכל הכיוונים, וזה לא נכון, זו לא הדרך. בפגישה הראשונה, עדיין לא אווזים בעומק. המגמה היא: לבדוק סימפטיה. סתם לפטפט כדי לבדוק שאנחנו זורמים, ונחמד לנו ביחד.
איך מפטפטים?
אלא שגם לפגישת הפטפט הזו, אנו נצטייד בכמה עצות קטנות.
א. לפני שאתה יוצא לפגישה, תכין שעורי בית. תבנה לעצמך תוכנית מגירה, כמה נושאים למקרה שהיה רגע של שתיקה. כי רגע של שתיקה, הוא רגע מאד לא נעים בפגישה, (עשר שניות של שתיקה נדמות כנצח). לכן, תכין לך מראש שלשה ארבעה נושאים, תכנית מגירה, ובמידה שהשקט יגיע, תשלוף.
ב. תבין, שהיא מצפה ממך שאתה תוביל, שתתחיל אתה לפתח ולנהל וכו'. יחד עם זאת, תאפשר לה להתבטא. אני מקבל תלונות: "תשמע, הוא דיבר, דיבר ודיבר, לא נתן לי לפתוח את הפה. לימדו אותנו לעשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו הנשים", והוא... כך הן מתלוננות. לפעמים מתוך התלהבות, אתה מדבר ושוכח שיושבת כאן עוד מישהי. תבין ותזכור, כי שיחה הדדית - פורייה. מונוולוג - מעצבן. מה אתה חושב שע"י שתדבר והיא תענה לך: "כן, לא, שחור, לבן", אתה רוצה שיתפתח איזשהו קשר ביניכם? ממה הוא יתפתח? לכן תן גם לה אפשרות להתבטא, ובגדול.
ג. אתה מעלה נושאים, כי אמרנו שאתה הפותח. אך אל תשאל שאלות. זו גם כן טעות נפוצה: בחורים

להמשיך להיפגש או לא?

עם סיום הפגישה הראשונה, אין צורך שתהיה סיבה להמשיך, די שלא תהיה סיבה לעזוב. זאת אומרת, אם אתה אומר לעצמך: "אין לי שום דבר נגדה, היא הייתה בסדר, דיברנו, אבל לא התלהבתי ממנה ולא הרגשתי שום קשר, אינני משולח מהרעיונות שלה, פרווה". אם אין לך סיבה לומר "לא" - זו סיבה טובה להמשיך.

יכולים להתרחש שני מצבים קוטביים:
פגישה הראשונה, אתה מתלהב מאד. אתה נפגש בשמחה פעם נוספת, ו... אכזבה טוטאלית: "זו לא אותה אחת שראיתי, הפעם הייתה ממש פרווה". אסביר לך מה קרה? מאז הפגישה המוצלחת הקודמת עד הפגישה הנוכחית, הדמיון ניפח לך בלון, ולכן אתה מתאכזב, כי אתה מצפה לראותה עם כל הדמיונות. ישנם מקרים הפוכים, שהפגישה הראשונה לגמרי פרווה, והוא כאילו עושה טובה שנפגש פעם נוספת. הם נפגשים פעם שנייה ומתלהבים. זאת אומרת, שהפעם הראשונה, פשוט היא הייתה מאד מלאכותית, עם המון המון מתח, היא הייתה די עצורה וסגורה, גם לא מצאה לנכון לפתוח בדברים, אך בפגישה השנייה, היא כבר יותר נפתחת, יותר מדברת, ואז גם יכולים לראות יותר את הפנימיות. בקיצור, יכולים להתרחש כל מיני שינויים, לכאן ולכאן בין הפגישה הראשונה לשנייה, לכן אני אומר - לא לחרוץ דין על המקום. ומאידך, לא להתלהב יתר על המידה, בשני המקרים זו טעות.
שיהיה בהצלחה!

מתוך הספר "זכור" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבת תשס"ט. באדיבות המחבר.

אתר "יהדות נט"
בקר אותנו! www.yahadoot.net

תושבי חולון והסביבה | תושבי הרצליה והסביבה

מוזמנים להרצאתו של הרב'ג מנשה בן פורת שליט"א
מרצה בכיר ליהדות וכותב העלון שבידכם.

בנושא: מדינת ישראל לאן?

ניסי מלחמות ישראל. אמנת חמאס. סודות מבית הרב כדורי. חזון "אחרית הימים". אובאמה דומה לפרעה - מה המשמעות? האיום האיראני

**ביום שני, כ"א סיוון, 11 ביוני,
בשעה 8 בערב,
ברחוב השקדים 10 (בחדר),
שכונת גן רשל, הרצליה.
טל' לברורים - 054-2002323.**

**ביום שני, י"ד סיוון, 4 ביוני,
בשעה 8 בערב,
רחוב שדרות ירושלים 18, קומה 4
דירה 7 (משפ' זילבר), חולון.
טל' לברורים - 052-7788050.**

כיבוד קל. הכניסה חופשית.

המעוניינים בהזמנת הרב להרצאה במגוון נושאים: תורה ומדע, מיסטיקה קבלית, אחרית הימים, ועוד
מוזמנים להתקשר 054-848-6661

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל
מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים
כל הקהילות ישראל בכל ארצות
מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על
כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים:

לרפואה, למציאת הזיווג,
להפנסה, לזרע של קיימא,
לשלים בית, וכו'.

סוגלת הפדיון להחזיר לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנסתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה התיק ומיד.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל
תלמיד האר"י זצ"ל על חשיבות הפדיון:

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [=פדיון נפש] ויותר מאלף פעמים, והיה מועיל בקצור השם תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המלצתו של המקובל האלקי

הרב בנימו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת
המקובלים "נהר
שלום" לעמותת
"אור עליון"

פיון בזה אומרת צדק אומרת אור עליון שלשה
לזה מלמד אור עליון אור עליון שלשה
פיון בזה אומרת צדק אומרת אור עליון שלשה
לזה מלמד אור עליון אור עליון שלשה

ואכן מלמד בזה אור עליון אור עליון שלשה
לזה מלמד אור עליון אור עליון שלשה
פיון בזה אומרת צדק אומרת אור עליון שלשה
לזה מלמד אור עליון אור עליון שלשה

אחים יקרים! אנו זקוקים לתרומות רבות
להמשך הוצאת העלון.

**אנא צלצלו ותירמו
054-8486662**

או הפקידו בבנק הדואר,
מספר חשבון 8362846,
עבור עמותת "אור עליון"